

**VUGD KRB
Talsu daļas**

VĒSTURES FORMULĀRS

Adresse: K.Valdemāra ielā 94, Talsos

Pasta indekss: LV-3201

Fakss: 63223212

Tālr.: 63291825,63222042

E-pasts: talsi@vugd.gov.lv

Daļas komandiera pienākumu izpildītājs (no 2012.g maija) Kaspars Vaivods

Talsu Brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrība

dibināta 1868.gada 21.decembrī.

1869.gada septembrī sasaukta pirmā biedrības pilnsapulce un ievēlēta pirmā valde.

Biedrības pirmajos pastāvēšanas gados komandā darbojās ap 90 biedru, no tiem 20 kārtībnieku.

Tikai 1871.gadā Talsu ugunsdzēsēji pirmo reizi izbrauca uz ugunsgrēku.

1870.gada februārī Talsu ugunsdzēsēji Rīgā iegādājās pirmo rokas sūkni, trīs ūdens mucas un ratus aprīkojuma nogādāšanai uz ugunsgrēka vietu.

Dažus mēnešus vēlāk par 400 rbł. Rīgā, Jetkeviča firmā iegādājās otro rokas sūkni. 1879.gadā Vācijā pasūtīts *Flader* firmas rokas sūknis.

1881.gadā iegādājās ceturto šīs firmas rokas sūkni.

1870.gadā uzcelts depo ar šķūteņu žāvēšanas un ugunsgrēku izziņošanas torni.

1874.gadā uzcelta biedrības ēka, kura atrodas pie Tirgus laukuma, Kalna un Ezeru ielas stūrī, nams iesvētīts 1874.gada 4.augustā.

1884.gadā pie biedrības nama uzbūvēta koka ēka ugunsdzēsības aprīkojuma glabāšanai.

Talsu Brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības depo Kalna un Ezera ielas stūrī (celta 1874.g.), 1904.gadā.

Pastkarte no Ugunsdzēsības muzeja krājuma LUM 5883

1905.gadā iegādājās pirmo tvaika sūknī, kurš kopā ar piegādi Talsos izmaksāja 4101 rubļus.

Pirmais Pasaules karš un svešas varas okupācija nodarīja lielu postu ugunsdzēsēju biedrībai: izvazāts biedrības inventārs, komandas biedri iesaukti karā un gājuši bojā u.c.

Talsu biedrība atjaunoja savu darbību 1918.gada 8.decembrī, kad izvēlēja jaunu valdi, par valdes priekšsēdētāju un komandas priekšnieku ievēlot Johanu Beķeru.

Saskaņā ar valdības rīkojumiem par biedrībām, vecie biedrības statūti pārstrādāti pēc LUS statūtiem, un pieņemti biedru pilnsapulcē 1923.gada martā.

1921.gada 27.-29.maijā Rīgā notika pirmais Latvijas ugunsdzēsēju kongress, kurā nodibināja Latvijas Ugunsdzēsēju biedrību un organizāciju Savienību (LUS). Kongresa sagatavošanas procesā un norisē aktīvi piedalījās arī biedrības priekšnieks Johans Beķers. J.Beķers ievēlēts vairākos LUS kongresos (1921, 1923, 1926, 1929. gados) par Padomes locekli.

Biedrības gada pārskatā par 1930.gadu minēts, ka biedrībā darbojas 53 biedri, no tiem mūža biedri -5, dzēsēji -32, kārtībnieki -8, mašīnisti -2, biedri-veicinātāji -3.

1930.gada atskaitē rakstīts, ka biedrības komandas biedriem notikušas 18 apmācības un praktiskās nodarbības, divi izbraukumi uz ugunsgrēkiem un Valsts prezidenta sagaidīšana Talsos 1930.gada 13.septembrī.

1930.gadā biedrības īpašumā tvaika sūknis ar piederumiem, trīs rokas sūkņi ar piederumiem, ūdens pienesamais, nekustamais īpašums, formas tēri u.c. mantas kopsummā par Ls. 10300.

1930.gadu sākumā biedrība iesaistījās Latvijas Ugunsdzēsēju Savienības Augškurzemes sekcijā.

1934.gada 16.jūlijā Talsu ugunsdzēsēji atzīmēja biedrības pastāvēšanas 65.gadu jubileju. Svinības sākās ar kopējo gājienu uz Talsu baznīcu, tad sekoja svinīga parāde tirgus laukumā. Talsu pilsēta saviem ugunsdzēsējiem dāvināja jaunu motorsūknī un šķūtenes 5000 latu vērtībā. Svinības noslēdzās ar apsveikuma un pateicības runām, biedrības darbinieku apbalvošanu ar goda zīmēm *Par izcilus nopelniem ugunsdzēsībā* un izdienas nozīmēm un ugunsdzēsības rīku demonstrāciju.

1938.gada maijā Latvijas ugunsdzēsēju Savienība Talsos rīkoja pirmās pakāpes sanitāros kursus, kuros pēc pārbaudījumiem 25 biedrības biedri ieguva apliecības.

Pēdējā Latvijas Ugunsdzēsēju organizāciju Savienības kārtējā pilnsapulce (kongress) notika 1940.gada 30.jūnijā Rīgā, Latviešu biedrības telpās. Kongresā izvērtēja Savienības pēdējo 3 gadu darbību un pieņēma 1940-1942.gada budžetu, izvirzīja kandidātus Savienības Padomē no atsevišķām pilsētām un katram apriņķa. No Talsu Brīvprātīgās ugunsdzēsēju biedrības Savienības Padomē ievēlēja Ernstu Puriņu.

Talsu rajona Brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības komandas biedri praktiskās nodarbībās ar motorsūknī, 1950.gadi

Fotogrāfija no Latvijas Ugunsdzēsības muzeja krājuma LUM 3734

Dundagas Brīvprātīgo ugunsdzēsēju komandas biedri ar motorsūkni, 1950-tie gadi.
Fotogrāfija no Latvijas Ugunsdzēsības muzeja krājuma LUM 3671

Talsu rajona Brīvprātīgo Ugunsdzēsēju biedrības Padomes priekšsēdētājs R. Elksnis vada politinformācijas nodarbību, 1950-tie gadi.
Fotogrāfija no Latvijas Ugunsdzēsības muzeja krājuma LUM 3730

Valdemārpils Brīvprātīgo ugunsdzēsēju komandas autocisterna, 1980.gada 2.augustā.
Fotogrāfija no Latvijas Ugunsdzēsības muzeja krājuma LUM 7870/4.

Talsu pilsētas Profesionālās ugunsdzēsēju komandas depo, K. Valdemāra 94,
1967. gads

Talsu pilsētas Profesionālās ugunsdzēsēju komandas depo atklāšana, 1967 .g.

Talsu pilsētas Profesionālā ugunsdzēsēju komanda, 1967.gads

1. STRUKTŪRVIENĪBAS IZVEIDOŠANA UN ATTĪSTĪBAS VĒSTURE

Līdz 1967.gadam Talsu pilsētas Profesionālā ugunsdzēsēju komanda atradās Talsos, Ezera laukumā 1. 1967.gadā komanda pārcēlās uz jaunbūvēto depo Kr.Valdemāra ielā 94.

1963.- 1969.gados komanda tika dēvēta par LPSR Sabiedriskās kārtības sargāšanas ministrijas Talsu pilsētas Profesionālo ugunsdzēsības daļu, no 1969.gada par LPSR Iekšlietu ministrijas, bet no 1992.gada kļūst par Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Talsu rajona Ugunsdzēsības un glābšanas dienesta daļu.

Depo ēka Talsos, Ezera laukumā 1920.gadi.

Dundagas posteņa depo

Iepriekšējā Dundagas posteņa ēka atradās Dundagā, Pils ielā 1

1980.gadā daļas priekšnieks Arvīds Griče.

1997.gadā posteņa komandieris Aivars Zutis.

1998.gadā Dundagas depo pārcēla uz Talsu ielu 24, kas arī pašlaik ir ugunsdzēsēju darba vieta.

Stendes posteņa depo

1980.gadā daļas priekšnieks Ilgonis Štrudars.

1997.gadā posteņa komandieris inspektors Andris Jansons.

Līdz 2000.gada maijam posteņa depo atradās Stendē, Robežu ielā 24

No 2000. gada 17.maija līdz šai 2012.gada septembrim depo atradās Stendē, Stacijas ielā 1^a.

Puiši ļoti daudz darba ielika šīs būves izveidei un labiekārtošanai, bet tagad viņiem nu jāpošas uz citām telpām, jo Stendes postenis tiek pārcelts uz telpām Rojas novadā. Rojas novada postenis darbību sāka 2012.gada 3.septembrī, posteni svinīgi atklāja 2012.gada 5.septembrī.

Pašu darbs, pašiem — prieks

↑ JAUNAIS UGUNS-

DZĒSĒJU DEPO Stendē.

◀ APSVEICĒJI — pa
labi, svētku gavīnieki — pa
labi.

DAINA KĀRKLUVALKA foto

17. maijā, Ugunsdzēsēju dienā, Stendē atklāja jauno ugunsdzēsēju depo. Tie bija lieli svēti viesiem ra-jona ugunsdzēsējiem.

Sis pāsazīledzīgais darbs ir pierādījums tam, ka, ja labi grib, var daudzko. Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Stendes posteņa viri, līdz šim strādājami bezmaz šķūn, nolēma, ka kauj kas ir jādara. Pēc tam Gints Krišjāns, kurš to-laiķi bija pilnīgi apjomīgs priekš-sēdētājs, atbalstīja vīga pēctečis Zin-tis Vičinskis. Vēlāk druskū tika pie-valsts naudas, beidzamo tūkstoši ie-

deva rajona pašvaldību. Bet būvniecības darbi bija ļoti vāki, ir past. Un nu Stacijas ielā, bērtūdepoo vieta, ir jaunais Stendes ugunsdzēsēju depo.

Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta rajona nodalas priekšnieks Jānis Mikelsons atklāšanas ceremonijā teica paldies brašajiem Stendes posteņa zēniem un visiem, kas ieguldījusi mūdu ūsiņi līetā. «Jūs esat droši ieguldījuši!» viņš apgalvoja, līdz mīlēm zinādams ugunsdzēsēju smago un neprognozējamo darbu. Senti-mentalais pantītīk: «Kas grib dzīvot vienos priekos, tas lai stājas

pažarmiekos», labākajā gadījumā ir pat savā svētku ierindā. Ir kauti, pārāk īsti piqturas sausums, deg... Dega mežs Usmā, un ugunsgrēku palielēja dzēsē arī viena automašīna un tās apkalpe no Talsiem. Vakarā cīta ugunsdzēsēju mašīna kaukdama traucās, lai likvidētu atrikumu aizdegšanos tepat Talsos.

Tieši tāpēc, ka ugunsdzēsējiem darbs ir dzīvesviels, viņiem ir joti svarīgi dzīvot labākā vidē. Jaunajā depo ir aptūtas telpa, mācību klasē,

būs sporta zāle un duša. Un tieši tāpēc, ka tas ir pašu darbs, gan-darījums ir mazākā vērtība.

Tik nozīmīgā nosikumā ar dāvāndim un laba novēlējumiem klāt bija Stendes uzņēmēji, kolēģi no ra-jona BUB, meža ugunsdzēsības die-nesta darbinieki, rajona un pilsētas pašvaldībā vadītāji. Tika dāvināti ziedi un skanēja asprātības. Bet gal-venais šī nosikuma «vainīnieks», Stendes posteņa inženieris Andris Jansons teicā: «Lai par mums runā mūsu darbi!»

MALJA BRŪVERE

Sabiles posteņa depo ēka

Rīgas ielā 1, Sabilē

1980.gadā daļas priekšnieks Alberts Švarcs.

1997.gadā posteņa komandieris inspektors Edgars Bogdanovs.

2. STRUKTŪRVIENĪBAS PRIEKŠNIEKI (KOMANDIERI)

Talsu daļā bijuši šādi priekšnieki:

Šmits

Daļas priekšnieks līdz 1967.gadam.

Valentīns Bekmanis

Daļas priekšnieks no 1969.g -1978.g.

J.Mediks

Daļas priekšnieks no 1967. – 1969.g.

Imants Lagzdiņš- Daļas priekšnieks

Pēteris Bekmanis – Daļas priekšnieks

Jānis Miķelsons
Daļas komandieris no 1997-2011

Aivars Zutis
Daļas komandieris no 2011-2012

3. IEVĒROJAMĀKIE NOTIKUMI

Komandas biedri pēc ugunsgrēka Valdemārpilī, kurā vienlaicīgi nodega 7 dzīvojamās ēkas, 1955.gads

Ugunsgrēks Laidzē, 1973.gadā. Attēlā redzami no labās Andersons Valdis, Krūmiņš Andrejs un Lagzdiņš Imants

4. DINASTIJAS UGUNSDZĒSĪBAS DIENESTĀ.

Bez viņām "01" būtu tikai nulle...

SOLVEIGA SMILTENE

Te, lūk, vēsturiska fotogrāfija, jo viņas visas četras ir kopā — Talsu rajona Ugunsdzēsības un glābšanas dienesta četrā maiju dispečeres.

Vispirms, protams, jāstāsia par Zelmu Kreili. Varbūt tāpēc, ka viņa šeit strādā visīgā — kopš 1965. gada 1. februāra — un dara to perfekti — pārziņādamā visu rajonu, visu zvanītiju uzklaušoša. Ar lieliem atbildības izjutu sāta palīdzību nelaimē nokļuvušajiem. Jāstāsia arī tādēļ, ka Zelma, kā kolēgi sakā, laikam gan ir vizituri-gākā un možlīķā dispečere Latvijā: viņa dzimusi 1919. gadā 18. novembrī, tātad mūsu valsts pirmajos šūpuļsvētkos. Šobrīd sakarā ar dienesta reorganizāciju Zelma Kreile diemžēl aiziet pensijā. Bet viņu jau gaida stelles, rokdarbi, kā arī dēla ģimenes jaunsaimniecība. Dēls Haralds ir ugunsdzēsēju masīnas šofērs. Tagad, kad talsi-nieki remontē un labiekārto savu depo, Haralds uztņemas un paveic elektrika piendākumus. Un Zelma tāca atrāks tāpat — ne strādāt, bet parunāties, jo viņu šeit gaidis — tad jau Zelma neverēs nociesies un ne-atnākt.

Melānija Līduma savu dzīvi saistījusi ar ugunsdzēsējiem kopš

1983. gada. Ur atkal jāteic: viņas ģimēnē ir arī otrs ugunsdzēsējs. Vīrs Gunārs ir iegādējais UGD inspek-tors ar virsleitnantu uzņēmējām. Viņu abu "vajaspriekši" — trīs bērniņu audzināšana.

Rasma Krūmiņa atnākusi uz depo, sekojot savam vīram Andrejam, kurš nūle pabeidzis 30 gadu ilgo

dienestu kā sardzes prīcīšnieks. Dežūru sarakstā patiek viens Krūmiņš — viņu dēls Kārlis, jau pie-redzējis dzēsejā.

Rasma un Monika tiņpat vērīgi kā pie dispečerpultiem elvēkuš uzklauša arī ... galas veikalā — savā otrajā darba vietā. Varbūt tas vajadzīgs latu-dēj, bet varbūt tā ir vēlēšanās atra-

sties cilvēkos, kustībā. Uzpastes, safrītēs, būt sievišķīgam. Lai aizmirstīt dežūrulaiku stresu, gaidot zvanu "01", kas neko labu jau nevēsta. Gudri izaškoties: viņām veikās ir rē-laksējēja.

Tādēļ Monika Barkovska atlāz ir smaidīga, apsviedīga. Kaut gan, atskanot "īstajiem" zvanīem, viņai sa-

traukums ir trīskāršs: pašas darbs prasa notukuma vietas un tobrīd tuvumā esošās tehnikas pārziņāšanu, ātru, izšķirīgu rīcību (cik svarīgi tas bija Sīlteres degšanas dienās!). Bet tieksejs nemiers vel par dieniem tuvieni cilvēkiem — vīrs Arvīds taču ugunsdzēsības masīnas šofērs, lai arī ar 21 gada darba stāžu, un dēls Vigo — dzēsejs. Šobrīd puists zināšanas papildīna mūsu Mācību centrā.

Ja jau rakstu par Talsu jaukākā-jām un darbīgākajām sieviešēm, tad grūbu pieminēt vēl vienu — Irēnu Dzirvinšku, kura Talsu tipogrāfijas datoru cehā atlāz mierīgi un ieceļīgi sašķa mūsu laikraksta "Ugunsdzē-sējs" tekstu, arī tos, kas atvesti "piecas minūtes par vēlu". Arī viņai liktenis vēlējās būt ugunsdzēsēja sievai. Aī, ne tikai steidz uz degšā-nām, bet dažu labu reizi palīdzējis mūsu laikrakstā atgādāt līdz Rīgai.

Vieniukus vislielākais paldies ikvienamei no Talsu tipogrāfijas jaudim par preiņmākslānu, mūsu grāmatu izpratni un darbu. "Viens par visiem, visi par vienu" — šīs ugunsdzēsēju moto valda arī tipogrāfijā, kopus darba top arī šī avize.

Ugunsdzēsēju pasaules balsis ir sievieši!

No kreisās: Rasma Krūmiņa, Zelma Kreile, Monika Barkovska un Melānija Līduma.

Jura GERHARDĀ foto

Laikrakstā „UGUNSDZĒSĒJS” publicētais raksts par Talsu daļas dispečerēm, 1994.gada jūlijs

Šis ir raksts par dispečerēm, kas dienestā nostrādājušas daudzus darba gadus. Visām vīri ir ugunsdzēsēji.

Rasma Krūmiņa (pirmā no labās) par dispečeri dienestā nostrādāja 32 gadus. Arī vīrs Andrejs šeit nostrādātāja 31 gadus, bet dēls Kārlis vairāk kā 21 gadu.

Zelma Kreile ir Talsu depo leģenda, viņa šeit nostrādāja 33 gadus. Talsos ir strādājis gan viņas vīrs, gan dēls, gan mazdēls.

Monika Barkovska dienestā nostrādāja 30 gadus. Vīrs Arvīds par šoferi Talsos nostrādāja 21 gadu, bet dēls Vigo dienestā ir vēl šodien.

Melānija Līduma dienestā par dispečeri nostrādāja 25 gadus, bet vīrs Gunārs dienestā nostrādāja 11 gadus.

Kreīļu ģimenes dinastija.

Dienestā strādājuši vīrs, sieva, dēls un mazdēls. Zelma Kreile dzimusī valsts pirmajos šūpuļsvētkos 1919.gada 18.novembrī. Viņa vairākas reizes atzīta par labāko dispečeri. 1967.gadā izvirzīta ievietošanai daļas Goda plāksnē, šinī pat gadā viņai izteikta pateicība par labu dienesta pienākumu pildīšanu un kaujas spēju celšanu. 1971.gadā apbalvota ar Talsu raj. PUAV rakstu un izteikta pateicība. 1973.gadā arī Goda raksts par labiem sasniegumiem darbā. 1975.gadā par labiem sasniegumiem soc. sacensībā ievietota Talsu rajona Goda plāksnē. Pēc aiziešanas pensijā ilgus gadus nostrādāja daļā par apkopēju.

Zelma Kreile dienestā strādā kopš 1965. gada, šeit viņa redzama pie darba pulta Talsu sakaru punktā

Zelmas tantes 80.gadu jubileja , 1989.gadā

Edgars Kreilis pirmais no labās

Haralds Kreilis

Mārtiņš Kreilis

5.TALSU DALAS TRADĪCIJAS.

Talsos no paša atklāšanas brīža līdz šim laikam ir saglabājušās nemainīgas vērtības tās : ir darbs, sports, atpūta. Uz Talsiem var attiecināt mūsu devīzi „Viens par visiem , visi par vienu”, gan priekos, gan bēdās. Nemainīgas paliek sapulces, kas notiek divas reizes gadā. Tās ir 17.maijs-Ugunsdzēsēju diena un 18.novembris- Valsts dzimšanas diena, kad svinīgi saposušies sanākam kopā mūsu mazajā zālītē, lai kopā pārrunātu mūsu labos darbus, godinātu kādu no kolēģiem, vai arī pārrunātu kādu sasāpējušos problēmu.

Talsos vasarā notiek volejbola spēles starp maiņām un posteņiem. Tad noskaidrojam, kura tad ir tā sportiskākā maiņa. Ziemā izmantojam iespēju pasportot ledus hallē. Tur tiek spēlēts hokejs un rīkoti mači; gan ar Rīgas kolēģiem, gan ar kolēģiem no policijas. Esam braukuši arī kopīgās ekskursijās; gan tepat pa Latviju, gan ārpus tās robežām. Mums ir bijuši daudz kopīgi atpūtas braucieni, lai apmeklētu teātra izrādes Rīgā. Un nemainīgi katru gadu mums ir lielā Jaungada balle, gan mūsu mazajiem, gan pieaugušajiem.

Talsu UGD biedri pēc zvēresta nodošanas, 1995.gada 17.maijā

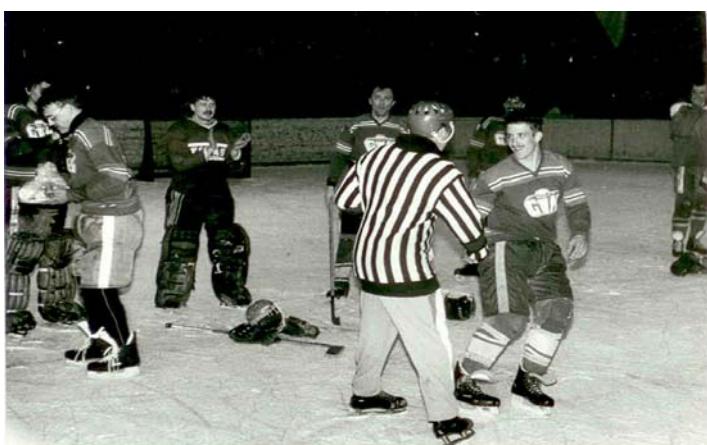
Sapulce par godu Valsts svētkiem, pavēles nolasa Talsu UGD komandiera vietnieks Dzintars Legzdiņš (no kreisās) un Jānis Mikelsons (no labās) Talsu daļas komandieris, 2004.gada 17.novembrī

Sapulces dalībnieki par godu Valsts svētkiem 2004.gada 17.novembrī

Draudzības mačs hokejā, uzbrūk Talsu UGD komandieris Jānis Miķelsons

Draudzības mačs hokejā. Attēlā redzami (no labās) Jānis Miķelsons, Vigo Barkovskis, Artis Minders

Talsu UGD vīri cīnās par medaļām volejbolā.. No kreisās Guntis Legzdiņš, Artis Minders, Ivars Bleikšs, Jānis Fīlips.

Nevar nepieminēt arī mūsu ciešo sadarbību ar brīvprātīgajiem ugunsdzēsējiem. Talsu novadā viņi ir patrioti, kas gatavi cīnīties ar uguni, pat reizēm nesaņemot atalgojumu. Talsos brīvprātīgo ugunsdzēsēju kustība bija ļoti populāra. Tika rīkotas dažādas sacensības, kur vīri mērojās spēkiem gan izvēršoties kaujai, gan kāpjot improvizētā mājas jumtā, gan dzēšot uguni. Šajās sacensībās vienmēr piedalījās arī mūsu profesionālie ugunsdzēsēji. Tas bija ļoti jauks laiks, kad kopā satikās profesionālie ugunsdzēsēji, gan brīvprātīgie ugunsdzēsēji. ļoti aktīvi un ilgus gadus Talsu Brīvprātīgo ugunsdzēsības biedrību vadīja Juniārs Dorbe.

Juniārs Dorbe

Juniārs Dorbe un Valdis Auziņš

Ugunsdzēsības sporta sacensības, 1970.gadi

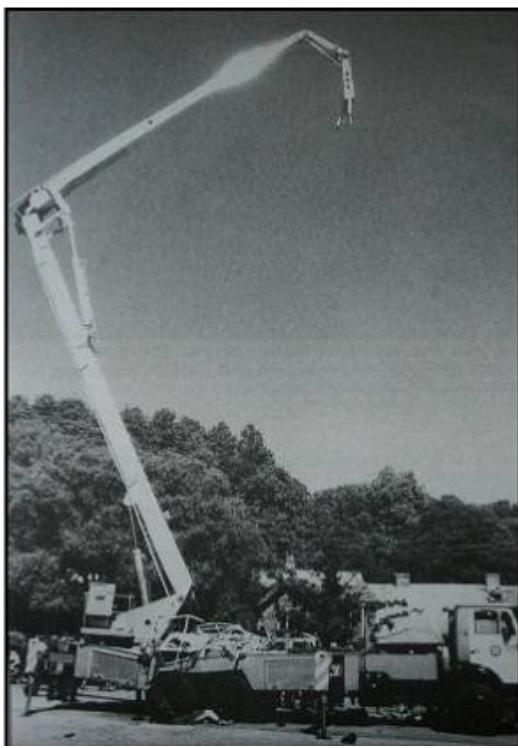
Ugunsdzēsības sporta sacensības. Tiesnešu grupa darbā, 1970.gadi.

6. TALSU TRAGĒDIJA

Ugunsdzēsēju darbā nav tikai veiksmīga ugunsgrēku dzēšana, bet ir arī bēdīgi un traģiski notikumi. Tādi notikumi ir piemeklējuši arī Talsus.

1997.gada 28.jūnijā neilgi pēc Jāņiem notika viena no lielākajām tragēdijām neatkarīgajā Latvijā, kuras sekas jūtamas joprojām. Jau pirmajās dienās notikušais iemantoja Talsu tragēdijas vārdu.

Talsu ugunsdzēsēju un policijas svētku laikā lūza ugunsdzēsēju auto pacēlāja strēle, un tur esošie bērni nokrita zemē. Tragēdija mazajai Latvijai bija liela- gan upuru - kopā deviņi mirušie -, gan cietušo (21) skaita dēļ. Turklāt tie pārsvarā bija bērni. Otra iezīme ir tā, ka tragēdijas sekas bijušas ne tikai fiziski ilgstošas ciešanas, bet arī morālās un materiālās, kam pat 2012.gadā nav pielikts punkts. Joprojām turpinās cietušo un bojāgājušo pierīgo tiesāšanās ar valsti Valsts Ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) personā.

Auto pacēlājs pēc traģiskā notikuma, 1998.gada 27.jūnijā

Bojā gājušie - kopā deviņi cilvēki:

Evija Dzērve (10 gadu), Sabīne Stalšāne (5), Elviss Bundiķis (6), Andris Antāns (14), Juris Sirsnīņš (16), Ingmārs Egle (9), Gatis Čuhnovs (13), Elvis Hofmanis (13). Pēc kāda laika slimnīcā mira Miks Stalšāns (7), kurš kopš traģēdijas dienas nebija nācis pie samaņas.

Cietušie - 21 cilvēks:

Artis Ābolnieks (dz. 1972.g.), Lauris Busulis (dz. 1985.g.), Vidis Vicinskis (dz. 1985.g.), Mārtiņš Šulcs (dz. 1990.g.), Sandis Ziemelis (dz. 1985.g.), Kaspars Grīnvalds (dz. 1988.g.), Gints Ručevskis (dz. 1987.g.), Ivo Ābolnieks (dz. 1979.g.), Andis Koļesņikovs (dz. 1981.g.), Māris Haselbaums (10), Toms Putns (dz. 1983.g.), Guntars Vēveris (dz. 1982.g.), Andris Bīriņš (dz. 1982.g.), Aldis Āboliņš (dz. 1985.g.), Kristaps Līnis (dz. 1985.g.), Ingus Ābolnieks (dz. 1975.g.), Kristaps Pētersons (dz. 1986.g.), Kristaps Zālītis (dz. 1987.g.), Ivars Cēbergs (dz. 1984.g.), Mārtiņš Bite (dz. 1982.g.), Vilnis Spēlmanis-Muzikants (dz. 1942.g.).

1998.gada 8.aprīlī, Talsu rajonā, dzēšot Dundagas slimnīcu, krītot griestu sijai, bojā gāja VUGD Talsu brigādes darbinieks 1969.gadā dzimušais *Raimonds Pīlips*.

Nākamajā dienā 9.aprīlī pēc kolēga nāves Talsu Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (UGD) ugunsdzēsējs *Imants Vanags*, kopā ar vairākiem talsiniekiem izbraucis makšķerēt vimbas Abavā. Iespējams, ka nogurums un stress bijuši par iemeslu, kāpēc viņš naktī no stāva krasta iekritis straumē un nav varējis no tās izklūt. Pazudušo meklējuši gan ūdenslīdēji, gan policija un kolēgi ugunsdzēsēji ar motorlaivu, taču nesekmīgi. Lielu atbalstu šai darbā, ko vīri uzskata par goda un pienākuma lietu, sniedzis UGD departamenta priekšnieks Aivars Straume. 1998.gada 29.aprīlī pēc 20 dienu ilgiem meklējumiem, Imants Vanags Ventā netālu no Zlēkām tika atrasts.

Smagas traumas guva *Valērijs Beļikovs*, kuram 2004.gada maijā Talsos ugunsgrēka dzēšanas laikā uzkrita grūstošās ēkas siena un viņš lauza abas kājas, no kurām vienu vajadzēja amputēt.

2005.gada 8.janvārī arī Talsus piemeklēja lielā vētra, kas nolauza Talsu soda priedi, pie kuras 1906.gada 14.janvārī nošāva piecus revolucionārus.